II. korcsoport (3-4. osztály):

1. Sámuel elhívása — 1Sámuel 3,1-21
2. Dániel Babilonban — Dániel 1,1-10
3. Jósiás a gyermek király — 2 Királyok 22,1-13
4. Zsoltárok 127,1-5

1. Sámuel elhívása — 1Sámuel 3,1-21

1 Az ifjú Sámuel pedig az Úr szolgája volt Éli felügyelete alatt. Abban az időben ritkaság
volt az Úr igéje, nem volt gyakran látomás. 2 Egy napon az történt, hogy Éli a szokott
helyén feküdt. Szeme már meggyengült, alig látott. 3 Az Isten mécsese még nem aludt ki,
és Sámuel ott feküdt az Úr templomában, ahol az Isten ládája volt. 4 Az Úr szólította
Sámuelt, és ő így felelt: Itt vagyok. 5 Majd odafutott Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem,
itt vagyok. Ő azonban így válaszolt: Nem hívtalak, menj vissza, feküdj le! Elment tehát,
és lefeküdt. 6 De újra szólította az Úr Sámuelt, Sámuel pedig fölkelt, odament Élihez, és
ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ő azonban így felelt: Nem hívtalak, fiam, menj
vissza, feküdj le! 7 Sámuel még nem ismerte az Urat, mert az Úr még nem jelentette ki
igéjét neki. 8 Az Úr azonban harmadszor is szólította Sámuelt. Ő pedig fölkelt, megint
odament Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ekkor értette meg Éli, hogy
az Úr szólítja az ifjút. 9 Azért ezt mondta Éli Sámuelnek: Menj, feküdj le, és ha újból
szólít, ezt mondd: Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád! Sámuel elment, és lefeküdt a
helyére. 10 Az Úr pedig eljött, megállt, és szólította, mint azelőtt: Sámuel, Sámuel! Sámuel
pedig így felelt: Szólj, mert hallja a te szolgád. 11 Akkor az Úr ezt mondta Sámuelnek: Én
olyan dolgot fogok véghezvinni Izráelben, hogy aki csak hallja, belecsendül mind a két
füle. 12 Azon a napon beteljesítem Élin mindazt, amit megmondtam háza népéről.
Elkezdem, és be is végzem azt. 13 Mert kijelentettem neki, hogy örök ítéletet hozok háza
népére azért a bűnért, amelyről tudta, hogy fiai azzal átkot vonnak vele magukra, és
mégsem fenyítette meg őket. 14 Ezért megesküdtem Éli háza népének, hogy sohasem lehet
kiengesztelni Éli háza népének a bűnét sem véres-, sem ételáldozattal. 15 Sámuel pedig
feküdt egész reggelig, és akkor kitárta az Úr házának az ajtóit. De Sámuel nem merte
elmondani Élinek a látomást. 16 Éli azonban hívta Sámuelt, és ezt mondta: Fiam! Sámuel!
Ő pedig így felelt: Itt vagyok. 17 Éli megkérdezte: Milyen kijelentést kaptál? Ne titkold el
előttem! Ne segítsen téged az Isten se most, se ezután, ha eltitkolsz előttem egyetlen szót
is mindabból, amit kijelentett neked! 18 Elmondott azért neki Sámuel mindent, semmit
sem titkolt el előtte. Éli pedig ezt mondta: Ő az Úr. Tegye azt, amit jónak lát. 19 Sámuel
felnövekedett. Az Úr pedig vele volt, és igéiből semmit sem hagyott beteljesületlenül.
20 És megtudta egész Izráel Dántól Beérsebáig, hogy az Úr prófétájául rendelte Sámuelt.
21 Az Úr még többször is megjelent Sílóban, és kijelentette magát az Úr Sámuelnek igéje
által Sílóban.

2. Dániel Babilonban — Dániel 1,1-10

1 Jójákím júdai király uralkodásának harmadik évében felvonult Nebukadneccar,
Babilónia királya Jeruzsálem ellen, és ostrom alá vette. 2 Az Úr a kezébe adta Jójákímot,
Júda királyát és az Isten háza fölszerelésének egy részét; ő pedig elvitte a fölszerelést
Sineár földjére, a maga isteneinek a templomába, és isteneinek a kincstárában helyezte
el. 3 A király parancsba adta udvarmesterének, Aspenaznak, hogy válasszon ki Izráel fiai
közül királyi vérből való vagy nemesi származású 4 ifjakat, akiknek semmiféle
fogyatékosságuk nincs, hanem szépek, fogékonyak minden bölcsességre, műveltek,
járatosak a tudományban, és így alkalmasak arra, hogy majd a királyi palotában
szolgálatba álljanak. Meg kellett őket tanítani a káldeusok írására és nyelvére is. 5 A
király elrendelte, hogy napi ellátmányukat a király ételeiből adják, és abból a borból,
amelyet ő szokott inni. Így kellett őket nevelni három esztendeig, hogy azután a király
szolgálatába álljanak. 6 Voltak közöttük júdaiak is: Dániel, Hananjá, Mísáél és Azarjá.
7 Az udvarmester ilyen neveket adott nekik: Dánielt Baltazárnak, Hananját Sadraknak,
Mísáélt Mésaknak, Azarját pedig Abéd-Negónak nevezte el. 8 Dániel azonban
elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király ételével és azzal a borral, amelyet ő
szokott inni. Megkérte hát az udvarmestert, hogy ne kelljen magát beszennyeznie. 9 Isten
az udvarmestert jóindulatra és szeretetre indította Dániel iránt, 10 de azért ezt mondta az
udvarmester Dánielnek: Félek az én uramtól, a királytól, mert ő rendelkezett így az
ételetekről és az italotokról. Mi lesz, ha azt látja, hogy ti soványabbak vagytok, mint a
veletek egykorú ifjak? Még bajba kerülök miattatok a királynál!

3. Jósiás a gyermek király — 2 Királyok 22,1-13

1 Nyolcéves volt Jósiás, amikor uralkodni kezdett, és harmincegy évig uralkodott
Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jedídá volt, Adájá leánya, Bockatból. 2 Azt tette, amit
helyesnek lát az Úr. Mindenben ősatyjának, Dávidnak az útján járt, és nem tért el arról
sem jobbra, sem balra. 3 Jósiás király tizennyolcadik évében történt, hogy a király elküldte
Sáfán kancellárt, aki Acaljá fia, Mesullám unokája volt, az Úr házába ezzel a
megbízással 4 Menj el Hilkijjá főpaphoz, hogy szedje össze az Úr házában összegyűlt
pénzt, amelyet az ajtóőrök gyűjtöttek a néptől. 5 Adják oda azt a munkavezetőknek, akik
az Úr házához vannak kirendelve, azok pedig adják tovább az Úr házában dolgozó
munkásoknak, hogy javítsák ki a templom rongálódásait: 6 az ácsoknak, az
építőmestereknek és a kőműveseknek, hogy vásároljanak faanyagot és faragott köveket
a templom kijavításához. 7 De nem kell őket elszámoltatni azzal a pénzzel, amelyet rájuk
bíztak, mert hűségesen fogják kezelni azt.
8 Egyszer csak így szólt Hilkijjá főpap Sáfán kancellárhoz: Ezt a törvénykönyvet találtam
az Úr házában! És odaadta Hilkijjá a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el. 9 Ezután Sáfán
kancellár bement a királyhoz, és jelentést tett a dologról a királynak. Ezt mondta: A te
szolgáid összeszedték a templomban található pénzt, és odaadták a munkavezetőknek,
akik az Úr házához vannak kirendelve. 10 Jelentette Sáfán kancellár a királynak azt is,
hogy Hilkijjá főpap egy könyvet adott át neki, és felolvasott belőle Sáfán a
királynak. 11 Amikor a király meghallotta a törvénykönyv igéit, megszaggatta a ruháját.
12 Majd ezt a parancsot adta a király Hilkijjá főpapnak, Ahíkámnak, Sáfán fiának,
Akbórnak, Míkájá fiának meg Sáfán kancellárnak és Aszájának, a király udvari
emberének: 13 Menjetek, kérdezzétek meg az Urat, hogy mit jelentenek ennek a megtalált

könyvnek az igéi rám és az egész népre, Júdára nézve! Mert nagy haragra indulhatott ellenünk az Úr, mivel nem hallgattak elődeink ennek a könyvnek az igéire, és nem tették meg mindazt, ami a számunkra meg van írva.

4. Zsoltárok 127,1-5

1 Zarándokének. Salamoné. Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha
az Úr nem őrzi a várost, hiába óvják azt az őrök. 2 Hiába keltek korán, és feküsztök későn:
fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.
3 Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom. 4 Mint a hős kezében
a nyilak, olyanok a serdülő ifjak. 5 Boldog az az ember, aki ilyenekkel tölti meg a tegzét:
nem szégyenül meg, ha ellenségeivel van szóváltása a kapuban.